Р Е Ш Е Н И Е
№ 44754

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова
ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева
Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11762** по описа за **2026** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ц. Т. К. срещу решение № 3189 от 20.08.2026 г., постановено по НАХД № 1838 по описа за 2026 г. на Софийски районен съд, с което потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К, № 10625991, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Излагат се съображения, че от изложеното в ЕФ не ставало ясно дали се прилага чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Развиват се съображения, че дружеството има двама законни представители и АНО не може по свои съображения да прецени кой да санкционира. Развиват се съображения за нарушение на принципа на равно третиране в сравними хипотези, за което се позовава на чл. 188, ал. 2 и ал. 4 ЗДвП. Счита за недопустимо издаването на ЕФ от мобилно техническо средство в присъствието на контролен орган.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Касационният съд, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

За да потвърди електронния фиш, въззивният съд, е приел за установено, че на 02.04.2026 г. в 21:25 часа, в Столична община, по [улица]до номер 1, с посока на движение от [улица]към [улица]се движело моторно превозно средство - лек автомобил марка „Ф.“, модел „“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Фреско ФМ“ ООД със скорост 95 км/ч, установена с мобилна система CORDON M2, № MD 1192. С оглед на това бил издаден процесният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 10625991, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на Ц. Т. К. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Съдът е изложил мотиви, че към момента на издаване спрямо ЕФ „Фреско ФМ“ ООД е било открито производство по несъстоятелност, но не са прекратени правомощията на законните представители. От справка в ТР се установявало, че дружеството има двама управители, като единият е санкционираното лице Ц. Т. К..

Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издадения ЕФ. Приел е, че при издаването му е спазена установената форма и същият съдържа всички изискуеми реквизити. Нарушението според въззивния съд е безспорно установено от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал. На следващо, място съдът е счел, че скоростта, с която се е движел процесния автомобил към момента на заснемането му е правилно определена. Изложени са мотиви, че техническото средство е вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на БИМ.

Съдът е изложил мотиви, че Ц. Т. К. е законен представител на „Фреско ФМ“ ООД, което дружество е собственик на автомобил рег. [рег.номер на МПС] , поради което правилно АНО е изпратил електронния фиш на касатора, който не се е възползвал от правото да подаде декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП. Изложени са съображения за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав констатира, че фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са всички необходими и относими към предмета на доказване писмени и веществени доказателства. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата, въз основа на които това е направено.

Настоящият съдебен състав споделя мотивите на съда за законосъобразност на обжалвания ЕФ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, е обосновал извод, че в конкретния случай касаторът е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер,

определен за съответното нарушение.
В съответствие с легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 65 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, автоматизираните технически средства и системи могат да бъдат стационарни (прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган) и и мобилни (прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес). По тези съображения са неоснователни оплакванията за невъзможност за издаване на ЕФ от мобилни технически средства в присъствието на контролния орган, тъй като чл. 189, ал. 4, вр. § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП допуска това.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера Cordon M2, данните от което са подробно описани в издадения електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило, т. е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.
С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното моторно превозно средство, като в случая ограниченото за населено място е 50 км/ч., а установената скорост е 95 км/ч, т. е. налице превишение от 45 км/ч на разрешената скорост.
Неотносими са възраженията за нарушение на принципа на равно третиране в сравними хипотези, за което се позовава на чл. 188, ал. 2 и ал. 4 ЗДвП. Това е така, тъй като нормата на чл. 188, ал. 4 ЗДвП е приета на 06.09.2025 г. (ДВ, бр. 64 от 2025 г.), а нарушението е извършено преди това, а именно на 02.04.2025 г.
Изцяло неоснователни са възраженията, основаващи се на това, че АНО няма право да прави избор кое лице да санкционира. Съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, когато собственикът или ползвателят, вписан в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, е юридическо лице или едноличен търговец и неговият законен представител не декларира на кого е предоставил управлението на превозното средство, предвиденото по този закон наказание се налага на законния представител на собственика, съответно на ползвателя. В случая собственик на автомобила е „Фреско ФМ“ ООД и в ТР са били вписани двама управители. Нормата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП не въвежда никакви ограничения или задължения за АНО как да процедира при двама или повече законни представители, поради което на АНО принадлежи да преценката на кой законен представител да изпрати ЕФ. Санкционираният законен представител не се е възползвал от правото да подаде декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност.
Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.
Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3189 от 20.08.2026 г., постановено по НАХД № 1838 по описа за 2026 г. на Софийски районен съд.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.